LIVGARDISTEN

Possunt Nec Posse Videntur **Nr 2 hösten 2018**

Utmarsch vid årets utryckning. Befälen står uppställda och hälsar med honnör. En fin och värdig avslutning på tjänstgöringen.

Befrielsekriget 1521, Rhen 1631, Lützen 1632, Warsawa 1656,
Tåget över Bält 1658, Halmstad 1676, Lund 1676, Landskrona 1677,
Narva 1700, Düna 1701, Kliszow 1702, Holowczyn 1708, Svensksund 1790

LIVGARDISTEN

Livgardets kamratförenings tidskrift
Nr 2 - hösten 2018 - Årgång 1
Redaktör och ansvarig utgivare
Leif Ölmeborg

Innehåll:

Chefen för Livgardet	s 3
Stf regch	s 4
Regstabsch	s 5
Bli välgörare	s 6
Utbildningsstödenheten	s 7
Dalregementsgruppen	s 8
FöMus	s 9
FM MPE	s 10
SWEDINT	s 11
Militärpolisbataljonen	s 12
Försvarshälsan	s 14
Hundgården	s 15
FHTE	s 15
Livbataljonen	s 16
Halvåret som gått	s 18
12. motoriserade skbataljon	s 20
Nyheter i föreningen	s 21
God Jul önskar vi	s 22
Föreningen gratulerar	s 23
Anders Ahlner	s 24
En återblick	s 25

Styrelsen

Ordförande:	Leif Ölmeborg
Vice ordf:	Arne Wuolo
Sekreterare:	Göran Forsell
Vice sekr:	Urban Forsberg
Skattmästare:	Olle Strid
Rekrytering:	Jonas Landqvist
Materielförv:	Stefan Appehl
Info och webb:	Jan Pallinder
Klubbmästare:	Anders Ahlner
Ledamot:	Michael Moorgrove

Ärade Livgardister!

Sedan den 14 januari i år, då föreningen formellt bildades, har vi sett en jämn tillströmning av medlemmar, vilket är mycket glädjande.

Föreningen för traditionerna vidare från Sveagardesföreningen, Livgardets dragoners kamrat- och veteranförening och Livgardets officerares veteranförening.

Vid årsmötet valdes den styrelse som framgår till vänster och styrelseledamöterna presenterade sig själva i förra numret av tidningen som finns att läsa på föreningens hemsida. Dessvärre föll Anders Ahlners presentation bort varför han får tillfälle att presentera sig längre fram i detta nummer.

Föreningen är nu inte en kavalleri- eller infanteriförening, utan en förening gemensam för hela Livgardet, vilket innebär att föreningen är öppen för den som är eller har varit anknuten till Livgardet eller dess föregångare som anställd eller som rekryt, värnpliktig, frivillig eller annan person som visat stort intresse för regementet.

Vi har en väg att vandra för att nå upp till de medlemssiffror som våra norska och danska kamrater kan visa upp, men om vi alla rekryterar en eller ett par kamrater vardera så är vi en god bit på väg. Som medlem stödjer du gardistutbytet, bidrar till priset bäste kamrat och kan bidra till att föreningen kan utdela stipendier till välförtjänta livgardister.

Genom tidningen vill vi försöka ge en bild av regementet och vart utvecklingen är på väg, men också göra nedslag i hur det en gång varit. Här är enskilda medlemmars berättelser av intresse.

På vår hemsida www.livgardetskamratforening.se finner du mer information om vår verksamhet, liksom på Facebook. Via hemsidan når du vår webbutik där du bland mycket annat kan köpa den nya kamratslipsen.

Med tradition mot framtiden!

POSSUNT NEC POSSE VIDENTUR
Leif Ölmeborg
Ordförande

Chefen för Livgardet

En upprepning av ett fantastisk år.

Foto:Petter Persson/Förvarsmakten

Det är snart ett år sedan jag skrev mitt första inlägg som C LG där jag inledde med att jag bekräftade att 2017 var ett fantastiskt år. Kan man återupprepa sig och säga att även 2018 har varit ett fantastiskt år? Jag måste nog vidhålla det. Jag har haft förmånen att vara C LG i ett år och det har varit ett arbetsamt men lärorikt år. Det brukar ta ett år på en ny befattning innan man känner sig någorlunda ”varm i kläderna”. Och precis när man tycker att det känns behagligt och bekvämt så inträffar något som gör att man känner sig som en novis igen. Det är också det som är charmen med Livgardet. Med Livgardets mångfacetterade verksamhet vet man aldrig vad som väntar runt hörnet.

När detta skrivs är höstens sedvanliga verksamhet i full gång med utbildningar, övningar, LTÖ, KFÖ, internationella och nationella insatser mm. Vi har under försommaren och sensommaren haft två inryckningar av pliktsoldater på LG. Vid samtal med soldaterna är de mycket positiva och trivs mycket bra på regementet. Detta tack vare vår duktiga personal som är proffsiga och har ett bra ledarskap. LG behöver dock rekrytera fler soldater, specialistofficerare, yrkesofficerare och reservofficerare för framtiden. Vi har ett stort behov av mer personal.

För en del personal på Gardet har sommaren framförallt handlat om att stödja samhället i samband med bränderna som härjade stort ute i landet. MRM tillsammans med HV gjorde en stor och uppskattad insats. När den här typen av händelser inträffar så är det fantastiskt att få uppleva den inställning och det engagemang som folk uppvisar. Jag hade själv möjligheten att besöka brandområdet Färila och då även prata med LG personal som var inblandad. Alla jag träffade var väldigt positiva och kände sig mycket uppskattade och behövda.

Just nu är Livgardet i slutfasen av att göra de organisatoriska förändringar som behöver göras med anledning av att vi 1/1 2019 kommer att skapa en ny logistikenhet på regementet. Det är de delar som tidigare tillhört FMV som åter kommer att lyda under C LG. Detta är något vi är mycket positiva till och som vi tror kommer medföra att vi kan stödja våra förband och enheter ytterligare ute i verksamheten. Vi har även nu fått beslut om att Militärregionerna kommer att bli egna organisationsenheter med utbildningsgrupperna under sig. Beslutet kommer att träda i kraft 1/1 2020. Detta kommer sannolikt innebära en del utmaningar för Livgardet kopplat till det garnisonsstöd som vi kommer att behöva ge.

Livgardet har just nu mycket personal ute på internationella insatser, bl.a i Mali. Eftre jul startar också utbildningen för FS 37 som är en insats som vi är ansvariga för. Den insatsen avslutas i december 2019. Arméchefen har precis haft en av sina ACG (Arméns ChefsGrupp som samlar OrgE-chefer och regementsförvaltare. ACG genomförs ca 4 ggr/år) där han gick igenom sin vision för armén i framtiden. Den är 3+2+1. Det innebär att vi i framtiden ska ha 3 Brigader, 2 stridsgrupper (En i Sthlm och en på Gotland) och en divisionsledning. I denna ”additionsuppställning” kommer vi i framtiden att få höra begrepp som AFF- Arméns Förmåga i Fält samt DNA- Den Nya Armén. Detta är någonting som vi på LG, men också hela armén kommer att jobba mot de kommande åren. Det innebär också att vi behöver utöka rekryteringen av personal till Gardet. En början till denna vision och mål är att vi måste

utöka intagningen av pliktsoldater men även GSS K/T. Inom armén upplever vi detta som något positivt då vi på många år inte haft någon tydlig vision. Det känns bra att vi ”tar befälet över oss själva” och formar vår framtid med Arméchefen i spetsen.

För att öka intaget av pliktsoldater behöver vi också åtgärda en del infrastrukturella åtgärder. Just nu jobbar vi på att få till en renovering av repövningslägren på övningsfältet för att kunna göra en del rokader på kasernerna så att vi kan öka vår volym av pliktsoldater till nästa år. Vi hoppas då också få ett beslut att återinföra kategorin PB/KB (plutons/kompanibefäl) så att vi har en större bas att rekrytera blivande specialist-, yrkes- och reservofficerare från.

Jag passar på att annonsera och skicka ut en uppmaning till er alla som läser Livgardisten. Om ni själva, alternativt någon i er bekantskapskrets med tidigare anställning i Försvarsmakten är sugna på att åter ta anställning, så är detta möjligt. Hör av er till G1 på Livgardet så tar vi det därifrån.

Som synes är det alltid full verksamhet på Gardet. Och jag är tacksam att jag tillsammans med den fanastiska personal som finns på Gardet får vara med att utveckla oss för DEN NYA ARMÈN.

När ni läser detta har vi gått in i december så jag pasar på att önska er alla en God Jul och ett Gott Nytt År.

Possunt Nec Posse Videntur
Laura Swaan Wrede

Ställföreträdande regementschefen

Att vara ställföreträdare

Låt mig, innan jag pressenterar mig själv, uppehålla mig vid begreppet ställföreträdare.

I Försvarets författningssamling (FFS) 2017:4 framgår i 7§ att ”*Förbandschef ska ha en ställföreträdare som ska utöva befälet när förbandschefen har förhinder.”*
Vidare i 10§ framgår att: ”*Bestämmelserna om en chefs skyldigheter gäller också för chefs ställföreträdare. Ställföreträdaren bör dock inte fatta beslut av större vikt som kan anstå utan olägenhet.*

Foto: Petter Persson/Försvarsmakten

Dessa två paragrafer sätter ramen för vad jag förväntas göra som ställföreträdande chef för Livgardet. Men att bara vänta på att chefen är frånvarande skulle vara både tråkigt och att misshushålla med resurser.

Jag heter Gustaf Dufberg, är överstelöjtnant och har tjänat Försvarsmakten sedan 1985 då jag ryckte in som värnpliktig vid Norra skånska regementet (P6) i Kristainstad. Därefter har jag tjänstgjort vid Pansartruppernas stridsskola (och des efterföljare) i Skövde, vid Södermanlands regemente (P10) i Strängnäs, vid Ledningsregementet (LedR) i Enköping och vid olika delar av Högkvarteret. Jag har tre utlandstjänster bakom mig (Bosnien, Afghanistan och Mali) och kanske någon framför mig.

Eftersom jag varit såväl chef som ställföreträdare i olika befattningar, både nationellt och internationellt så vet jag att ställföreträdarskapet i sig kan ta lite olika former. Varje ställföreträdarskap definieras av den som man är ställföreträdare till. Eftersom Livgardet är ett stort förband med stor bredd och stor geografisk spridning har jag av chefen fått vissa områden att hantera, förutom att vara beredd att ersätta chefen i hennes frånvaro.

Under chefen Livgardet är jag ansvarig för utbildningsverksamhet. Det innefattar militär grundutbildning i Kungsängen, Falun och Gävle samt vidmakthållande- och repetitionsutbildning av Livgardets krigsförband. Dessutom är jag medicinsk verksamhetschef vilket är en förutsättning enligt socialstyrelsens regelverk för att Livgardet skall få bedriva

hälso- och sjukvård. Eftersom min medicinska kompetens inskränker sig till att ge första hjälpen har jag tre läkare med medicinska ledningsuppgifter till stöd.

Vad gäller den militära grundutbildningen, som nu åter sker enligt lagen om Totalförsvarsplikt, är det i historiskt perspektiv ganska blygsamma numerärer. Totalt 4 000 rekryter per år i hela riket varav knappt 300 i Kungsängen och ca 40 i Gävle. Jag är dock övertygad om att vi måste vänja oss vid tanken att volymerna kommer öka, både nationellt och vid Livgardet. Det innebär emellertid inte att det kommer bli precis som under 1900-talets andra hälft. Vi kommer även fortsättningsvis ha anställda gruppbefäl och soldater samtidigt som vi kommer omsätta hela förbandsdelar med metoden grundutbildning. Att integrera dessa två delar kommer vara nödvändigt för att kunna klara de ökade kraven på tillgängliga förband.

För att klara framtida krav på utökad grundutbildningsvolym behöver Livgardet inte bara utökad infrastruktur utan även en fler officerare, specialistofficerare och gruppbefäl med både vilja och förmåga att utbilda och träna morgondagens livgardister.

Jag ser med tillförsikt fram emot de fyra år som jag kommer vara ställföreträdande chef för Livgardet.

Regementsstabschefen

Överstelöjtnant Daniel Wessén är ny som regementsstabschef på Livgardet, men också han har ett förflutet på regementet sedan tidigare.

Foto: Petter Persson/Försvarsmakten

Du är ny regementsstabschef, hur känns det?

- Riktigt roligt faktiskt! Det är nästa nio år på dagen sedan jag lämnade Livgardet för tjänstgöring i Högkvarteret och det har hänt massor inom Försvarsmakten och Livgardet under den tiden. Jag ser verkligen fram emot att komma ut på förband igen!

Vad kommer du att prioritera inledningsvis?

- Lyssna in tongångarna som finns både inom staben och ute på de olika bataljonerna och enheterna inom regementet, för att skapa mig en bild om vad som fungerar och vad som behöver utvecklas.

Kan du redan nu säga något om målsättningar på längre sikt, för dig och för staben?

- Livgardet är ett mycket komplext och unikt förband med många olika verksamheter. Utmaningen ligger i att i högre grad få till en större samordning och sammanhållning inom regementet. Mitt bidrag till detta kommer att vara att se över våra rutiner, processer och stabsmetoder både inom regementsstaben och inom Livgardet som helhet. Till hjälp för detta arbete kommer vi att ta utgångspunkt i FM 2025, arméns utvecklingsplan och andra inriktande dokument. Detta kommer att kräva en stor delaktighet inom Livgardet där vi gemensamt för förbandet framåt i en positiv riktning.

- Personalen är Försvarsmaktens viktigaste resurs och en förutsättning för att vi ska kunna utveckla förbandet. Men när resurserna och uppgifterna inte hänger ihop kräver detta av oss chefer att vi prioriterar och dömer av så att det är till Livgardets bästa. Omstruktureringen av Högkvarteret och utflyttningen av försvarsgrensstaberna kommer att påverka vår vardag på Livgardet. Här måste vi se upp så att inte vi själva dräneras på personal till högre ledningar och staber vilket inte var syftet med ÖB:s utvecklingsarbete ”Ledning för ett starkare försvar”, där man vill öka den militära förmågan genom en mer robust organisation och förenklade lednings- och lydnadsförhållanden, samt öka graden av uppdragstaktik.

- Krigsförbanden har varit i fokus de senaste åren - och det med rätta. Nu behöver vi dock se över helheten på Livgardet och i högre grad centralisera resurserna och jobba smartare för att skapa samordningsvinster. Vi behöver också utveckla regementsledningen och uppgiften ”Depå” med allt vad det

innebär.

Vad har du gjort innan dagens befattning?

- Nu senast har jag haft befattningen som militärrådgivare (MA) till Försvarsmaktens insatschef, viceamiral Jan Thörnqvist. En befattning som har varit mycket utmanande och för mig skapat en bättre förståelse för hela vår verksamhet inom Försvarsmakten. Dessförinnan arbetade jag på Insatsstabens planeringsavdelning (INSS/J57) med huvudansvar för våra internationella insatser i Afghanistan och Irak. Jag har innan det arbetet på LEDS STAB Samo, med ansvar för alla frågor som ska till ÖB, GD och Försvarsmaktsledningen.

- Jag började min militära karriär 1991 på dåvarande Artilleriregementet, A 8 i Boden där jag tjänstgjorde fram till 2000. Jag tjänstgjorde på den första Kosovobataljonen (KS 01) som bataljonsartillerichef. Därefter har jag varit på olika kommenderingar och befattningar på bland annat A9/ArtSS, MSS Kvarn, K 4 (dagens AJB), K 3 (UAV) och så Livgardet där jag var utbildningsansvarig för insatserna till Afghanistan mellan 2006-2008 samt en kortare tid vid regementsstaben på Livgardet innan jag började i högkvarteret.

Annat du vill passa på att ta upp?

Jag vill passa på att tacka för det fina mottagandet som jag har fått av all personal som jag har mött under min korta tid här på regementet. Jag känner mig stolt över att få tjänstgöra vid Sveriges äldsta och mest traditionstyngda förband, en stolthet som jag hoppas att alla som arbetar på Livgardet känner.

Text: regstab/G9

BLI VÄLGÖRARE TILL LIVGARDETS HISTORIEVERK

Den 14 januari 1521, på Felix bekännarens dag, valdes Gustav Eriksson (Vasa) av Öster- och Västerdalarnas folk till deras hövitsman och utsågs till ledare av befrielsekampen mot danskarna. Samtidigt tilldelades han en livvakt om ”sexton smocke unge karlar the honom thiena och på honom achta skulle”. Denna livvakt följde honom under hela befrielsekriget och omgav honom då han som konung Gustav anlände till Stockholm midsommaren 1523. Denna livvakt ses som ursprunget till dagens Livgarde vilket innebär att 2021 blir regementet 500 år.

Som en del i Jubileumsåret pågår ett arbete på bred front med att komplettera regementets historieverk med två band.

Svea Livgarde
1977-2000

Livgardet
2000-2021

Insamlingsstiftelsen för Livgardets historia har tidigare gått ut med ett upprop till stöd för att finansiera arbetet med att producera dessa band. Uppropet har riktats till all personal vid regementet, all tidigare personal vid regementet och alla som har intresse för regementet, dess verksamhet och historia. Gensvaret har varit stort och alla donationer över 5 000 kronor kommer att förtecknas i dessa band. Insamlingsmålet är ännu inte nått och därför har Insamlingsstiftelsen beslutat att också inför en kategori ”välgörare” vilket innebär att alla gåvor på minst 1 000 kronor upp till 4 999 kronor också ska redovisas i dessa band under just rubriken Välgörare.
Vi vänder oss nu till Dig som vill bidra, göra skillnad och dessutom bli omnämnd i historieverket.

Insamlingsstiftelsens för Livgardets historia bankkonto är på Handelsbanken, clearingnummer 6903, kontonummer 998 209 988. Vid insättning på detta konto var vänlig och ange avsändar-namn för insättningen.

Christer Tistam
Ordförande i Insamlingsstiftelsen
för Livgardets historia

Kim Åkerman
Ordförande i Redaktionskommittén
för Livgardets historia

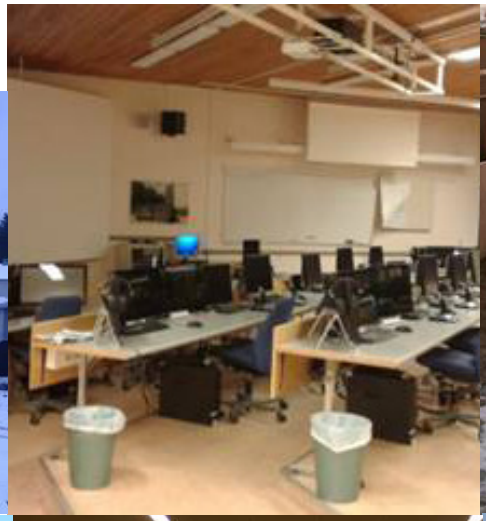
Utbildningsstödsenheten (UtbstödE)

UtbstödE ska leda utveckling, vidmakthållande och avveckling av Livgardets utbildningsanordningar. Enheten ansvarar även för att skapa nya utbildningsanordningar och övningsbanker samt att ta fram metoder för effektivare utbildning.
Enheten stödjer Livgardets enheter och förband med utbildning inom områden som teknisk tjänst, simulatorer och motortjänst. Enheten ansvarar för trafiksäkerhet, idrott och friskvård vid Livgardet. Enheten planerar, genomför uppgifter inom miljöområdet. Enheten ansvarar för drift och skjutsäkerhet vid Livgardets samtliga övnings och skjutfält.
En uppgift som nu växer för enheten är planering och genomförande av lokala instruktörs-, befälsutbildningskurser samt lämna stöd vid genomförande av stridsträning och större övningar.
UtbstödE kan ses som lite som smörjmedlet i motorn på Livgardet.

Major David Johannesson
C UtbstödE

Dalregementsgruppen

Dalregementsgruppens uppgift är att utbilda, vidmakthålla och utveckla en den 17:e hemvärnsbataljonen (Dala-bataljonen).

Gruppen ska också stödja frivilligorganisationerna verksamhet inom Dalarnas län.
Bataljonens uppgift är att bevaka och skydda betydelsefull infrastruktur för FM och samhället, viktiga skyddsobjekt, inom länet i en krissituation för landet. Dessutom skall bataljonen i en väpnad konflikt kunna försvara viktigare terräng eller objekt. Bataljonen ska vara beredd att avdela enheter för lösande av uppgifter utanför länets gränser.
Dalabataljonens består av, utöver en stab och ledningspluton, två skytte-(insats)kompanier, ett bevakningskompani, en flyggrupp, en musikkår, en pionjärpluton och en granatkastarpluton. De två sista plutonerna är en resurs för Chefen Mellersta militärregionen. Bataljonen för Dalregementets traditioner vidare.
Dalregementsgruppen stödjer Dalabataljonen med planering, övning, utbildning, administration, logistik och materieltjänst. Gruppen ger även stöd till frivilligutbildning och ungdomsverksamhet. Vid bataljonens insatser i fred, kris och krig ska Dalregementsgruppen fungera som en depå för stöd till verksamheten.
Chefen för Dalregementsgruppen är underställd chefen för Livgardet. En inriktning finns att från 1 januari år 2020 kommer samtliga utbildningsgrupper att underställas Chef militärregion.
Dalregementsgruppen genomför årligen SÖB (särskild övning befäl), KFÖ (krigsförbandsövning), SÖF (särskild övning förband) och KU (kompletterande utbildning). LTÖ (ledningsträningsövning) genomförs med bataljonsstaben vartannat år. Dessutom genomförs en omfattande kursverksamhet med introduktions-, skyddsvakts-, och funktionskurser samt kurser i syfte att kompetensutveckla hemvärnsbefälen i olika nivåer.

För att till del tillgodose bataljonens behov av personalförsörjning genomförs även rekrytering till och genomförande av MGU (militär grundutbildning) till hemvärnet. En utbildning som är 4 – 6 månader lång beroende på befattning.

Dalregementsgruppen är grupperad i Falun inom gamla Dalregementets område. Skjutfältet i Falun och Älvdalen är två viktiga övningsområden för bataljonen och gruppen.

Michael Lundin

Chef för Dalregementsgruppen

Försvarsmusiken (FöMus) Text och bilder: Göran Mellblom

FöMus huvuduppdrag är militärmusik i statsceremonielet och vaktparaderna, spelningar vid förband och spelningar för allmänheten i syfte att profilera Försvarsmakten. Enheten ansvarar för att bevara och utveckla svensk militärmusiktradition.
Försvarsmusiken organiserades 2010 som en stab med tre musikkårer under Livgardet: Arméns Musikkår, Livgardets Dragonmusikkår och Marinens Musikkår. Arméns Musikkår är i dag stationerad i Värtahamnen, Livgardets Dragonmusikkår är stationerad på Kavallerikasern och Marinens Musikkår är stationerad i Karlskrona.
Försvarsmusiken består av enhetschef, musikinspektör och 139 befattningar.
Chef för Försvarsmusiken är kommendörkapten Roger Lodin. Musikinspektör är överstelöjtnant Olle Hermansen. Vikarierande Musikinspektör är överstelöjtnant Leif Karlsson.

- Arméns Musikkår (AMK), 53 musiker är stationerad i Stockholm, Nordens största professionella musikkår.
- Livgardets Dragonmusikkår (LDK), 30 beridna musiker och stationerad i Stockholm.
- Marinens Musikkår (MMK), 30 musiker, är stationerad i Karlskrona.
- Flygvapnets Musikkår (Fvmk), 26 musiker är stationerad i Göteborg och är avtalsmusikkår

Arméns musikkår

Livgardets dragonmusikkår

- 25 Hemvärnsmusikkårer i hela landet med omkring 1000 musiker är i inspektionshänseende underställda FöMus.

Marinens musikkår

Arméns musikkår i Afghanistan

AMK, LDK och MMK har alla spelat i missionsområden i Afghanistan, Bosnien, Kosovo och gjort musikaliska utlandsinsatser i Finland, Norge, Danmark, Tyskland, Frankrike, Belgien, Holland, Spanien m.fl

Försvarsmaktens militärpolisenhet

FM MPE heraldiska vapen

Chefen

Försvarsmakten Militärpolischef tillika Chef för Försvarsmaktens Militärpolisenhet (FM MPE) - en återblick av övlt Håkan Adén som Försvarsmaktens förste Militärpolischef vars tjänstgöring avslutas vid årsskiftet 2018/19 då övlt Rikard Bengtsson övertar befattningen.

Efter hemkomsten från Afghanistan med FS 18 tillträdde jag hösten 2010 som chef för Militärpolisenheten. Enheten hade etablerats redan våren 2010 som ett resultat av att Livgardets grundutbildningsbataljoner avvecklades och pliktutbildning skulle bli vilande.

Försvarsmakten intog den nya organisationen med insatsförband med bl.a. 13. Säkbat, 14. och 15. MP-kompaniet med kontinuerligt och tidvis anställd MP-personal. För Försvarsmaktens Militärpolisenhet innebar detta detaljerade regleringar för både MP-chefen och enhetens verksamhet som den centrala funktionsledningen för all militärpolisverksamhet inom Försvarsmakten, i och med ÖB:s fastställande av Försvarsmaktens föreskrifter (FFS 2011.1) i februari 2011. Detta var ett synnerligen viktigt beslut då det kompletterar Förordningen (SFS 1980.123) med Reglemente för Militärpolisen.

Tankarna på att inrätta en Militärpolischef i Försvarsmakten har dock på intet sätt varit ny, möjligtvis har arbetsnamnet förändrats och speglat dåtiden. Under 1970-talet fördes bl.a. på tal om en central MP-inspektör för dåtidens organisation som mönstrade en total numerär motsvande en brigad från såväl Armén, Kustartilleriet som Marinen.

I samband med ökad internationell verksamhet under 1990-talet, främst kriget i forna Jugoslavien, som inledningsvis var under FN:s ledning och senare övergick till en NATO-ledd operation, kom även förändringar i att registerhållna förband för internationellt bruk. Under år 2000 påbörjades upprättandet av ett MP-kompani INT med kontrakterad personal, beredd för insats inom 30 dygn utom riket. I och med detta blev de internationella kontakterna flera och nya kunskaper togs hem till Sverige. Ett exempel är då ett multinationellt MP-kompani etablerades i Kosovo med bl.a. svenskar, norrmän, finnar, britter och irländare.

I avsaknad att ett Försvarsmaktsgemensamt funktionscentrum för Militärpolisen, likt andra funktionsförband såsom Ingenjörstrupperna med sin Fältarbetsskola, Artilleriet med Artilleriskjutskolan och hur MP-verksamhet i andra länder organiserats, erhöll Livgardet i mitten av 2000-talet ett utredningsuppdrag av Högkvarterat. Ett uppdrag att utreda behovet av en central funktionsledning för Militärpolisverksamheten, som inte enbart berör Livgardet, då även andra förband i riket har s.k. Garnisonsmilitärpolis (idag återfinns dessa på 19 orter) och de MP som avdelats för olika internationella insatser och för annan internationell verksamhet. Efter olika omgångar och föredragningar kom så till sist ett bejakande att inrätta FM MPE. Tyvärr inrymdes inte någon MP-skola likt det som en gång fanns under 1940/50-talet vid Svea Livgarde på Sörentorp. Organisationen FM MPE:s numerär stannade vid sju-åtta befattningar och förutsatte att det fanns bl.a. en grundutbildningsbataljon som svarade för bl.a. krigsföranden MP/SÄK vid Livgardet. Nu sammanföll detta samtidigt som grundutbildningsbataljonen lades ner och tänkt ledningsstruktur, personalramar m.m. omedelbart var i obalans. Först 2013/14 kunde jag skönja att balans började råda, men då kom nästa förslag på organisationsförändring. Antalet direkt underställda chefer till Chefen Livgardet måste minska. Vi la fram ett förslag om en gemensam MP-ledning för militärpolisorganisation med krigsförband och Garnisons-MP m.fl, men efter sedvanlig ”stabsknådning” kom en MP-bataljon tillbaka från HKV. Utomordentligt frustrerande då det var och är långt ifrån det lagda förslaget.

I nära anslutning till etablerandet av FM MPE började det även antydas att plikten skulle bli vilande och all personal skulle vara heltids- eller deltidsanställda. I och med detta gjorde en översyn och beslut fattades att en ny grundkurs för Militärpolis (GK MP) behövdes för att möta de framtida behoven. Med stöd av Polisutbildningen i

Växjö har kunskaperna höjts i grundläggande polistjänst för de nya personalkategorierna och så långt som möjligt speglar den civila polisens kunnigheter.

Ett annat område som utvecklats enormt under de år som FM MPE funnits, är våra internationella kontakter och partners med fokus på våra nordiska grannar. Forumet är i första hand inom ramen för NORDEFCO med de MP-kurser som genomförs i Danmark och vårt mångåriga övningsdeltagande i Norge. Från år 2011 har vi även ett kontinuerligt deltagande såsom partner till NATO (NATO-PFF). Detta har varit och är en löpande förutsättning för vår utveckling och vår interoperabilitet med andra nationers MP-organisationer.

Stagnation i en organisation uttrycks ibland som i någon form en återgång. Likt Livgardet och Försvarsmakten är FM MPE i en ständig förändring mot givna uppdrag och order på både kort och lång sikt, - här råder inte stagnation. Alltjämt har mina fokusområden varit att säkerställa Militärpolisens jurisdiktion, tydliggöra ledning- och lydnadsförhållanden, uppfylla ÖB:s och C PROD krav på MP-chefen avseende ledning, tillsyn och kontroll av verksamheten, utveckling och inte minst utbildning. Pliktens återförande med grundutbildning är ett exempel i raden av utmaningar bl.a. rörande GK MP, likt funderingar kring vad som beskrivs i den senaste perspektivstudien.

Militärpolisens heraldiska vapen

SWEDINT

Den första svenska militära internationella fredsinsatsen skedde strax efter andra världskriget, vid Suez 1948. Åtta år senare ställdes den första svenska bataljonen under FN-flagg i Gaza, följt av insatsen i Kongo 1960. Idag är uppgiften till Försvarsmaktens Internationella Center, SWEDINT, att producera internationell stabsutbildning för multinationella insatser ledda av FN, EU, Nato eller Afrikanska Unionen.

SWEDINT skolhus Foto: Thorsten Hagelberg

SWEDINT är inriktat på integrerade utbildningar där alla aktörer – militär, polis, kriminalvård samt civila - i en internationell insats utbildas tillsammans. Detta bygger på insikten om att fredsinsatser i dagens många gånger komplexa konflikter kräver ett allomfattande anslag för att ha en chans att lyckas. Dagens fredsbevarande trupper ställs inför terrorister, beväpnade grupper, organiserad brottslighet, hälsovådliga miljöer, politisk korruption och andra hot. Morgondagens utsända kommer att möta ytterligare andra utmaningar och för att kunna möta de nya hoten krävs att utbildning och träning ständigt utvecklas och anpassas. Den miljö, de aktörer och de förutsättningar som möter de utsända på plats i missionen, är också dem som ska utbildas och tränas för innan utresan.

Etthundrafyrtiosex nationer har hittills sänt kursdeltagare till någon av de femtiotal internationella kurser, seminarier och workshops som anordnas varje år. SWEDINT är även värd åt NCGM, Nordic Centre for Gender in Military Operations, som grundades 2012 inom ramen för Nordefcosamarbetet och som sedan 2013 är Nato Department Head, (ansvarig för utvecklingen av förmågan) för gender.

Såväl på SWEDINT som på NCGM arbetar även ett antal utländska officerare, vilket medför att arbetsspråket i huset är engelska. Under 2018 arbetade officerare från Norge, Danmark, Finland, Nederländerna och Kanada på något av centrena. Samarbetet mellan de nordiska länderna innefattar även ett utbyte av instruktörer samt gemensamma kurser. Båda centrena kompletterar utbildningen i lokalerna vid Livgardet med att skicka ut mobila utbildningsteam runtom i världen som utbildar enligt de specifika krav som finns på platsen.

Text och bilden till vänster: Jan Gustafsson/Public Affairs Officer

Militärpolisbataljonen

I denna artikel kommer militärpolisbataljonens verksamhet att beskrivas utifrån en dag i november 2018. Samtidigt med händelserna som beskrivs här pågår ytterligare verksamhet som av utrymmes och säkerhetsskäl inte beskrivs. Namn och platser är till viss del fingerade.

Femundtunet 10 mil söder om Röros i Norge. Det är är tidigt på morgonen. Utsättningen för lag tre sätter igång. Laget består av en blandning av norska, svenska, tyska och nederländska militärpoliser. Den norska kompanichefen börjar sin ordergivning för dagens verksamheter i brigadområdet under Natos största övning i Norge på 40 år. Ordergivningen sker på engelska.
Ungefär samtidigt i Bamako i Mali, koordinerar bataljonens personskyddsoperatörer de sista detaljerna för dagen med Force Commander MINUSMA:s militära assistent angående dagens mötesplatser. Här sker det mesta på svenska. Utrustningen görs i ordning och fordonen kontrolleras och lastas.
På Livgardet i Kungsängen sitter delar av bataljonstaben och företagsövervakar för att kunna lämna stöd samt planerar verksamheten framåt för bataljonen. Stridsledningscentralen innehåller alla system som behövs för att ha en god lägesuppfattning samt sända och ta emot information.

Norge. Erik som tjänstgör vid 115:e MP-kompaniet och tjänstgör i det multinationella militärpoliskompaniet har fått i uppdrag att tillsammans med sin norska stridsparskamrat fått till uppgift att stoppa, kontrollera och varna trafik som går in i en av de upprättade ”combat zones”. Dessa zoner ligger längs civila vägar där förbanden ska öva. Denna dag är det en zon där den svenska brigaden bestående av förband ur P 4, I 19 och Ing 2 ska fördröja en nederländsk mekaniserad skyttebataljon ur VJTF som är Natos snabbinsatsförband. Syftet med kontrollerna är att skydda och varna allmänheten för faror men även att uppmärksamma säkerhetshotande verksamhet. Erik och hans stridsparskamrat sätter på sig reflexvästarna och lastar utrustning i en norsk terrängbil av märket Geländewagen för att kunna vara ute i minst 12 timmar. Även om passet är åtta timmar gör de långa avstånden att man måste vara ute i god tid.

Svensk och norsk militärpolisbasker (Foto: 11.MP-bat)

Överstelöjtnant Johan Jönsson (Foto: Försvarsmakten/LG G9)

I Bamako i Mali passar personskyddsoperatörerna på att genomföra personlig träning i närkamp i väntan på att FC MINUSMA ska ge sig av till sitt första möte. Några ur staben deltar också och får därmed lite extra träning. När det närmar sig avfärd sätter sig förarna i de vita FN-fordonen. Efter att ha dragit sitt ”FN-körkort” i läsaren i bilen kan man starta. Systemet registrerar körmil och hastighet samt om fordonet används i tjänsten eller för andra resor. Förbindelseprov har gjorts med Joint Operational Center (JOC). FC MINUSMA med sin personliga stab gör uppsittning i fordonen. Färden ut på Bamakos gator är som att ge sig ut i en myrstack. Människor, motorcyklar och slitna japanska bilar fyller upp gatorna. Personskyddsoperatörerna jobbar hårt för att kunna hålla kolonnen, undvika farliga trafiksituationer

En hälsning från den svenska brigaden. Tyskar till vänster och Holländare till höger. (Foto: 11.MP-bat)

och försöka upptäcka eventuella hot.

I staben i Kungsängen ligger kaffedoften tät. Det genomförs en lägesuppdatering från VB som varit igång över natten. Men den här morgonen finns det inget särskilt att rapportera. I väntan på att något ska hända, håller stabsmedlemmarna på att arbeta med bataljonens löpande ärenden. Just den här dagen är det skrivande av julordrar för att reglera den omfattande verksamheten som sker på Livgardet i anslutning till juluppehållet. Julgenomgångar, tjänsteförrättande chefer och beredskap är något av det som ska samordnas i en order.

I Norge längs väg 28 har Eriks zon stängt och de har börjat patrullera samma vägsträcka fast i en annan zon. Vägen är smal och många olika sorters stridsfordon och stridsvagnar blockerar vägen och små köer av civila fordon bildas. På radionätet går ett meddelande ut ”All callsigns – RTA (Road Traffic Accident) on road 26…” Eriks patrull skickas dit för att understödja. När de kommer fram är redan en ambulanshelikopter på plats genom övningsledningens försorg. En pansarterrängbil har kört in i en personterrängbil men orsakat förvånande lite skada. Personen som satt i personterrängbilen evakueras för vidare kontroll. Erik och hans kollega hjälper först till att spärra av vägen innan de börjar utreda vad som hänt. En av plutoncheferna och en utredare från militärpoliskompaniet anländer och tillsammans börjar de ta uppgifter och dokumentera vad som kan ha hänt.

Ambulanshelikopter (Foto: 11.MP-bat)

Samtidigt i Mali. Efter att lämnat av FC MINUSMA vid högkvarteret som bevakas av soldater från missionen ger sig delar av personskyddsgruppen iväg på en vägrekognosering i det myllrande Bamako. Eftersom FC MINUSMA inte ska hämtas förrän på kvällen, finns tid för att förbereda sig för nästa transport. På vägen tillbaka stannar gruppen till på ett övningsområde som disponeras av FN. På övningsområdet finns det tillgång till skjutbanor. Där det i cirka en timme genomförs färdighetsträning på pistol under stekande sol.

Personskydd i under övning i Mali (Foto: 11.MP-bat)

I Kungsängen nås bataljonstabens stridsledare av meddelandet att det skett en olycka med svenska militära fordon i Norge. Detta leder inte till några omedelbara åtgärder då övningsledningen i Norge har krisplanerna och militärpoliserna. Det är viktigt att ha kunskapen men det är inte bataljonens uppgift i detta läge att agera. Däremot orienteras bataljonens utredningsgrupp för att kunna ge stöd i utredningen. Utredningen kommer antagligen på sikt att hamna i en svensk förundersökning eftersom det var mellan svenska militära fordon även om olyckan skedde i Norge. Utredningsgruppchefen meddelar att han behöver ha det norska diarienumret på deras militärpolisutredning för eventuella åtgärder i Sverige.

I Norge har det blivit sen eftermiddag. Efter att ha lämnat olycksplatsen känner nu Erik att de norska mackorna som han hade som lunchpaket inte riktigt räckte för att hålla hungern borta fram till middagen. Nu väntar en och en halvtimmes körning för att komma till den turistby som det norska försvaret hyrt som förläggning där middagen väntar. Han konstaterar att vägarna blir sönderkörda av alla stridsfordonen och han ser en norsk officer som håller på att märka upp en sönderkörd vägbank.

Bamako. FC MINUSMA är känd av personskyddsoperatörerna för att ha långa dagar. Efter tjänsten på missionshögkvarteret har han ikväll bara ett möte att stanna till på. Det är en representationsmiddag tillsammans med höga politiker och diplomater på ett av Bamakos hotell. Hotellet har visserligen rejält med säkerhet men risken finns ändå att något händer

FC MINUSMA genmj Dennis Gyllensporre (Foto: MINUSMA)

med anledning av den stora samlingen skyddspersoner. Efter den sedvanliga samordningen med säkerhetspersonalen på plats så blir det väntan och hålla beredskap.

I bataljonstaben i Kungsängen börjar arbetsdagen lida mot sitt slut. Efter en VB-överlämning går den del av personalen som inte har jour hem.

Efter avrapporteringen på kompaniets OPS-rum i Femundstunet har Erik och hans kollega packat ur bilen och lämnat nycklarna admin-officeren. Middagen bestod av fiskgratäng och Erik bestämde sig att ta ett träningspass i det gym som kompaniets stabsgrupp har byggt upp i ett sjukvårdstät 4, innan han går och lägger sig tillsammans med de tre andra som han delar ett trångt rum med. Vädret har slagit om och det har börjat snöa.

Även i Mali har det blivit kväll. Efter att ha kört tillbaka chefen från representationsmiddagen genom ett mörkt Bamako där inte alla gator har belysning återstår dagens efterarbete för personskyddsoperatörerna. Den innefattar genomgång av dagen, materielvård och förberedelser samt planering för morgondagen. Solen har gått ner men det blir inte kallt.

Militärpolisbataljonen verkar över tiden, i olika klimat och överallt. Bataljonssystemet sätter ihop och fördelar militärpolisbataljonens olika funktioner och aktiviteter som stöd till en högre chefs effektmål.
Låter militärpolisbataljonen som något för dig? Bataljonen har ständigt behov av lämpliga och självständiga medarbetare på alla nivåer, taktiska officerare, specialistofficerare och gruppchefer/soldater. Det gäller både hel- och deltidsanställa. Militärpolisutbildning är inget krav för anställning utan utbildning ges inom ramen för anställningen.
Låter detta intressant? Skicka en intresseanmälan, vi har möjlighet att anställa även utanför rekryteringsperioder.
För heltidsanställda genom 115.e militärpoliskompaniet lg-115mpkomp@mil.se För deltidsanställda genom 114:e militärpoliskompaniet lg-114mpkomp@mil.se För personskyddsoperatörer genom LG-116PSA@mil.se Alternativt ring via Livgardets växel 08-584 540 00

Johan Jönsson
Bataljonchef

Försvarshälsan

Försvarshälsan Livgardet är grupperad på tre täter med kontinuerlig försvarsmedicinsk verksamhet; Kungsängen, Stockholm/Kavallerikasern samt Solna/Militärhögskolan Karlberg.

Så som varandes en i Försvarsmakten intern företagshälsovård är Försvarshälsan en oberoende expertresurs som arbetar med att främja hälsa och förebygga ohälsa på individ-, grupp- och organisationsnivå.

Försvarshälsan Livgardet är en auktoriserad företagshälsovård via branschorganisationen Sveriges företagshälsor.

Linus Hörnberg, chef för Försvarshälasn Livgardet

AUKTORISERAD AV
sveriges företags hälsor

Militärpolis i snöväder i Norge (Foto: 11.MP-bat)

Vad döljer sig bakom planket vid förrådsbyggnaden?

Hundgården på Livgardet är ett dagstall som nyttjas av 13.Säkerhetsbataljon och 11.Militärspoliskompaniet. Det finns 22 hundgårdsplatser samt fyra sjukboxar.
Hundgården främjar möjligheten för hundförarna att bedriva annan soldatverksamhet då man på ett korrekt sätt kan stalla upp hundarna. Jordbruksverkets regler för uppstallning av hund gäller givetvis på Livgardet.
Hundarna som finns Livgardet är av rasen Schäfer och är utbildade patrull eller specialsökhundar.
Text och bild: Alexander Halerboij, hundtjänstbefäl på 131.Säkskv.

Försvarsmaktens hundtjänstenhet - FHTE

Vid Försvarsmaktens Hundtjänstenhet pågår som vanligt verksamhet dygnet runt, året runt.
Enheten har till uppgift att förse Försvarsmaktens (FM) kontinuerligt tjänstgörande krigsförband med tjänstehundar. Hundtjänst bedrivs inom Armé-, Marin- och Flygstridskrafterna, inkl. Hemvärnet med de nationella skyddsstyrkorna. Med omkring tusen hundekipage är det en av FM större tjänstegrenar. Hundtjänsten i FM omfattar bl.a. avel, testverksamhet, dressyr, utbildning, träning, djurhållning och djurtransporter samt insatser.

Vid Avelsavdelningen i Sollefteå tar arbetet med avelsplanering, hantering/skötsel av valpar/tikar, fodervärdshantering och lämplighetstester aldrig slut. Detta arbete sker dygnet runt året runt och är en mycket större process än vad många inser. För närvarande sker en riktad insats på fodervärdskonsulenter; deras vidarutbildning, anställningsavtal och nyrekrytering till områden där behov uppstår. Fodervärdskonsulenterna är ett mycket viktigt kugghjul i avelsprogrammet. De lägger ett stort engagemang och arbetstid i att finnas tillgängliga och hjälpa våra fodervärdar med uppfostran av våra blivande tjänstehundar. Ett stort arbete läggs nu på att färdigställa en avelsdatabas som i framtiden kommer lagra all data kopplat till FM hundpopulation och i framtiden även bidra till utvärdering och effektivisering av det statliga avelsprogrammet.

Vid Hundavdelningen i Märsta sker grunddressyren av de blivande tjänstehundarna, dessa dresseras till att bli patrull- eller sökhundar. Avdelningen har fått skruva om sin produktionsplan för att leverera färdiga tjänstehundar vid två kursstarter av hundförarutbildningen.

Remonteringshundar, som är en typ av ersättningshundar, levereras när de är klara och mottagande förband har möjlighet att ta emot dem. Vid avdelningen pågår för närvarande ett arbete kring att effektivisera den fördressyr som genomförs för att utvärdera hundens lämplighet som tjänstehund inom FM. Detta arbete inkluderar medarbetare från flera av

Foto:Petter Persson/ Försvarsmakten

enhetens avdelningar och kommer presentera ett underlag under 2019.

Vid Utbildningsavdelningen i Sundby genomförs för första gången den centraliserade hundförarutbildningen med två genomföranden per år. Kursen är nerkortad till 12 veckor efter mottagande förbands önskemål. Parallellt med dessa kurser går instruktörsutbildningarna och möjliggör kvalitativ övningstrupp samtidigt som hundföraraspiranterna får ökad möjlighet till uppföljning och feedback.

Vid Stabsavdelningen i Märsta sker förnärvarande utveckling med nya hundtransportfordon som ska fördelas på olika instanser inom produktionsorganisationen som stödjer hundtjänsten. Två olika modeller kommer levereras med kapacitet för två respektive fyra hundar.
Utöver detta sker revidering av våra handböcker och även kravspecifikationer för de olika tjänstehundstyperna inom FM.

Foto:Petter Persson/Försvarsmakten

Som tillförordnad chef vid enheten ligger mitt fokus på leverans och arbetsmiljö. Som i ett led av detta driver vi för närvarande ett projekt där utbildningsavdelningen i Sundby, Kungsängen ska flytta över sin verksamhet och infrastruktur till Botele Udd, Märsta. Denna samgruppering leder till ett antal initiala med även långsiktiga verksamhetsanpassningar som krävs vid en så specifik verksamhet som hundtjänsten är. Samgrupperingen kommer att resultera i ett ökat samarbete mellan hund- och utbildningsavdelningen men även bidra till andra synergieffekter som spar resurser för hela enheten.

Fv Peter Öhrling
Funktionsförvaltare Hundtjänst
Tillförordnad Enhetschef

Foto:Markus Eriksson Abicon

En hälsning från Livbataljonen och Post nr 5

Poster byt om - marsch!
Avlöste post - marsch!
Avlösning framåt - marsch!
Julaftonsnattens köld är pest
gardisten hörs huttra på posten,
tänker på kära som sitter på fest
i skydd från decemberfrosten.
Huttrar för Ryttmästare och Disponent
det eller en känning av Förvaltarens hämnd.
Snön ligger vit på taken
gardisten fryser som om naken.
Står där så stram invid slottsvalvsdörr
blåklädd med vita handskar,
svär tyst som många gånger förr:
”Se upp för ryssar och danskar!”
som att det skulle vara hänt
att de skulle storma just efter adWendt
när de kunde i stället
njuta av glöggen i tjället!
För sin hand genom avrakat skägg och hår,
Skakar på huvud och pickelhätta –
”Tiden för senaste visitation? Den gåtan är allt för svår,
Nej, jag gissar ej detta!” –
Vaktchefens gåta som icke låter
sig gissas, kom så åter!
Gardisten går mellan Högvaktsflygel och Konungahus,
Känner på alla låsen –
Kollegorna drömmer i månens ljus
Permissionsdrömmar i båsen.
Glömsk av stridssele och skavsår så öm;
Göthberg på gevärsbron har ock en dröm.
Geväret han obekvämt lutar sig över,
Här tas inte ledigt, inte! Tänk bara på all kommande klöver!
Alla firar i uppvärmd gård
sånär som på gardisten vid slottet.
Funderar på livsval i köld så hård
är rågat snart inte måttet?
Finner dock trösten ” För Konung och härd
strider jag tappert för allt jag är värd!”
Kunde dock inte monarken
bjuda var knekt på en stark en?
Gardisten smyger sig sist att se
Kungafamiljen den kära,
Länge och väl han märkt, att de
hålla hans flit i ära!
Med blänkande skor han sen på tå
nalkas att se de söta små,
Ingen må dem förtrycka!
Det är hans största lycka.
”ALLA POSTER; ALLA POSTER”!
ekar radion över yttreborgård.
”Bara nu inte tiden sägs!” vår knekt utbrister.
Sprudlande kalfaktorn ger ackord;
”02:30 är klockan, förbindelsen provas!”
Ögonen tåras, mer än hälften är kvar!
Av ilskna marchanträdet nu fötterna dövas,
Vikingablodet det kokar just likt en barbar!
Julaftonsnattens köld är karg
gardisterna muttra och vanka.
Månljus till trots hörs svordom så arg,
missats har SVT-anka.
Står där och lyder sin chef(s) appehl:
”Ut och håll vakt i vår högtidskväll!”
Snön lyser vit på husen
endast gardisten är frusen.
Livgardist Anders Menzinsky och slottsvakt
Peter J Lind, julafton

Halvåret som gått

Livgardeslluncherna

Den 13 september träffades vi för första gången efter sommaren, en sommar som bjöd på värme i dubbel bemärkelse för de som deltog i släckningen av de stora skogsbränderna. Om det berättade mj Roberto Gonzalo och Görgen Karlehav som fungerade som MR M MIC (Militär insatschef). Ett mycket intressant och uppskattat föredrag som beskrev Försvarsmaktens stöd i arbetet.

Den 12 oktober samlades vi ånya på Militärsällskapet för en trevlig lunch och vid detta tillfälle fick vi lyssna till öv Per Dahlbom som berättade om nationella underrättelseenheten (NUE) som trots namnet ägnar sig mest åt internationell verksamhet som stöd till våra utlandsmissioner.

Den tredje Livgardeslunchen för detta halvår genomförs den 13 december. Då är det julbord utan föredrag.

Infanteridag med höstmöte

Den 8 november genomförde regementets infanteriofficerare en fältövnng i Stockholm som avslutades med en ceremoni vid Gustaf Adolfs-kyrkan och middag på Militärsällskapet tillsammans med föreningen. Efter middagen arrangerade föreningen ett föredrag av förre statsssekreteraren i Försvarsdepartementet, nuvarande HMK stabschef, generallöjtnant Jan Salestrand. Efter föredraget genomfördes sedvanligt höstmöte där bl.a. verksamhetsplan och budget för nästkommande år fastställdes. Det beslutades att höja medlemsavgiften, som legat stilla i många år, till 150 kr för ordinarie medlem och 75 kr

Genlt Jan Salestrand

Åhörare till föredraget

för familjemedlem. Vid mötet beslutades också att avgiftsbefria medlemmar som under kalenderåret fyller 85 år.

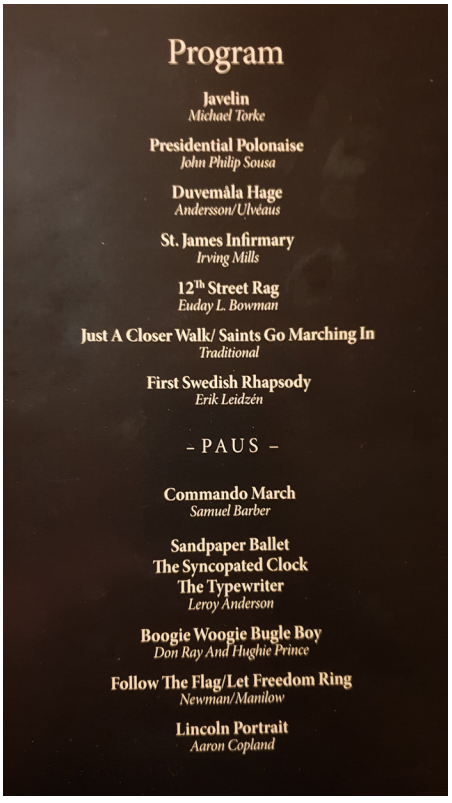
Arméchefens konsert

Föreningens erhöll 30 fribiljetter till arméchefens konsert i Berwaldhallen den 18 november.

Vi var många som upplevde den bästa konserten någonsin. Kanske beror det på samverkan med United States Army Europe Band & Chorus. Konserten var dedikerad USA bl.a. med anledning av att Försvarsministrarna i Sverige, Finland och USA undertecknat ett trilateralt samarbetsavtal. Har du inte sett och hört Arméns musikkår i Berwaldhallen har du missat något stort.

Chefen för amerikanska armén i Tyskland, generallöjtnant Christopher G. Cavoli besökte arméchefen generalmajor Karl L E Engelbrektson, tillsammans med det 17-hövdade bandet under ledning av Captain Taylor Criswell.

Det som återstår av årets program är den traditionsenliga kavalleridagen, eller Lunda-dagen som den också kallas, som genomförs den 4 december, dessvärre efter tidningens pressläggning. Julbordet den 13 december och sist, men inte minst, den traditionsenliga mottagningen i Riddarhuset på Julafton.

Program

Javelin
Michael Torke

Presidential Polonaise
John Philip Sousa

Duvemåla Hage
Andersson/Ulvéaus

St. James Infirmary
Irving Mills

12th Street Rag
Euday L. Bowman

Just A Closer Walk/ Saints Go Marching In
Traditional

First Swedish Rhapsody
Erik Leidzén

- PAUS -
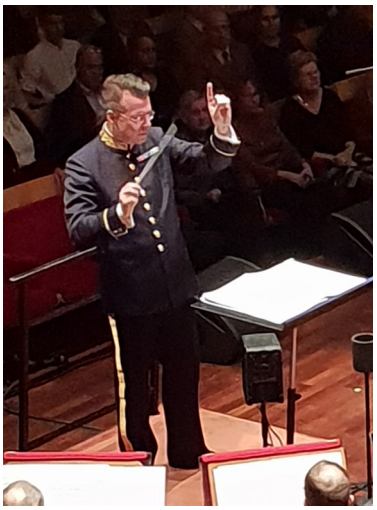
Commando March
Samuel Barber
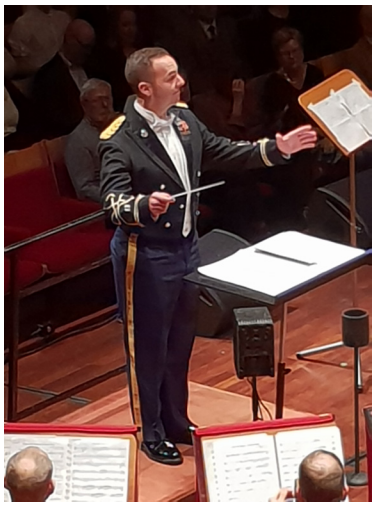
Sandpaper Ballet
The Syncopated Clock
The Typewriter
Leroy Anderson

Boogie Woogie Bugle Boy
Don Ray And Hughie Prince

Follow The Flag/Let Freedom Ring
Newman/Manilow

Lincoln Portrait
Aaron Copland

Musikdirektör Andreas Hansson

Captain Taylor Criswell

12. motoriserade skyttebataljonen

Pansarterrängbil 360 Foto: 12. mot skbat

Som relativt nytillträdd chef på bataljonen kan jag efter några månader blicka tillbaka på en intensiv höst, där bland annat krigsförbandets befäl har bedrivit fältövning och staben har tränats i ledning av bataljon. Jag kan konstatera att bataljonen har gjort mycket rätt under sin unga historia med en bra grund att stå på, och att det är ett förband på väg framåt i utvecklingen. Bataljonen har sedan den sattes upp 2016, haft fokus på rekrytering och införande av ny materiel. På bataljonen finns många befattningar som bestrids av tidvis tjänstgörande personal, vilket också ställer krav på kontinuerlig vidareutbildning så att förbandets utbildningsnivå är relevant och uppdaterad mot de materielsystem som används. Exempel på materielsystem är Pansarterrängbil 360, där den rekryterade personalen kan vara grundutbildad på andra fordonssystem, men även nytt radiosystem som bataljonen tillförts under hösten. Under hösten har två plutonsövningar genomförts med tidvis tjänstgörande gruppchefer och soldater ur 123.kompaniet. Användning av PV-robot i bataljonens strid är något som förberetts för tidigare år genom att utbilda instruktörer, och 2018/19 utbildas en robotgrupp med Bv2063 och Rb55.

Bataljonen har även från och med sommaren 2018, uppgiften att grundutbilda rekryter till Livgardets fyra krigsförband (hemvärnsbataljoner ej inräknat). Det gör att officerare, gruppchefer och soldater ur alla krigsförbanden underställs C 12.motskbat för att bedriva grundutbildning, vilket ses som mycket positivt. Bataljonen blir på det sättet en samarbetsyta för olika förbandskulturer och erfarenheter som berikar alla inblandade. För att ensa befälet genomfördes bland annat tre befälsutbildningsdagar under sensommaren med fokus på skjut- och stridsutbildning i grupp samt ledarskap och värdegrundsinriktade frågor. De två grundutbildningskompanierna har under sommaren och hösten varit indelade i ett kompani för 11-månadersrekryter, bestående av främst gruppbefälsuttagna och stridsfordonsbesättningar, samt ett kompani för 9-månadersrekryter. Dessa ska nu innan årsskiftet omstruktureras till ett Skyttekompani och ett Funktionskompani, och med olika förbandstyper som Säk/MP-plutoner och lednings- och underhållsförband. Befattningsutbildning påbörjas även och består exempelvis av: vapenskolor, underhållstjänst, signalistutbildning, militärpolisutbildning, fordonsutbildning och ridutbildning. Slutövning för grundutbildningsdelarna är i maj 2019, och rekryterna kan därefter krigsplaceras vid 10.Livbat, 11.MPbat, 12.motskbat eller 13.säkbat, beroende på vilken befattning de utbildats till.

För att bygga en fungerande bataljonsstruktur på bataljonen samövar grundutbildningsdelarna så ofta det går med det kontinuerligt tjänstgörande förbandet på 120. kompaniet, där många av bataljonens viktiga funktionsplutoner, som ledning, fältarbeten, underrättelser, bekämpning etc, finns uppsatta och utbildade.

Redan nu blickar vi framåt mot totalförsvarsövning 2020, där viss planering och utbildning behöver påbörjas för att förbandet ska vara redo för kommande utmaningar.

Övlt Andreas Johansson

C 12.motoriserade skyttebataljon

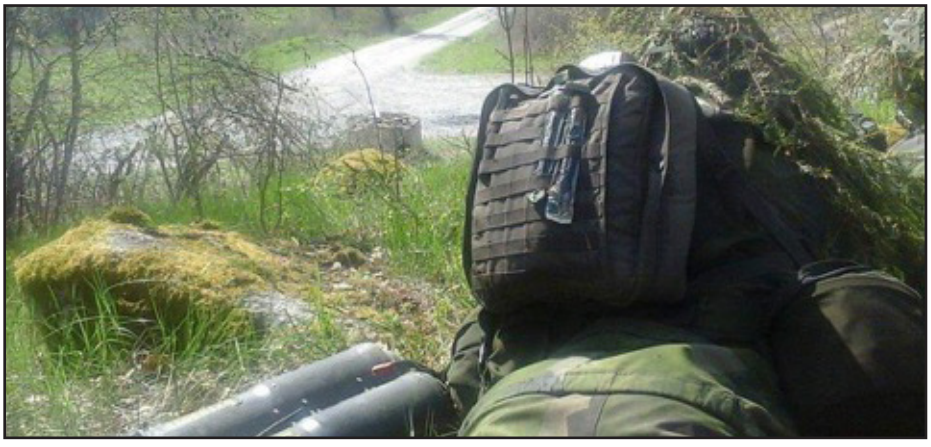

Foto: 12. mot skbat

Nyheter i föreningen

Betalningar

Som ni säkert redan noterat har vi övergått till ett datoriserat medlemshanteringssystem som heter MyClub. Systemet förenklar medlemshanteringen för de styrelseledamöter som har att hantera detta. När en medlemsanmälan görs på vår hemsida www.livgardetskamratforening.se förs alla uppgifter in i vårt mailregister med automatik. I samband med att medlemsanmälan görs får den nye medlemmen direkt information om hur medlemsavgiften ska betalas. Systemet håller också koll på att så sker, vilket underlättar kassörens arbete.

På liknande sätt hanteras anmälningar till arrangemang som kostar pengar, t.ex. Livgardeslunchcherna. Den ansvarige för beställning av antalet luncher får på ett enkelt sätt överblick över vilka som har anmält sig och kassören ser lika enkelt vilka som betalat eller glömt bort.

Vi tillämpar anmälningsformuläret även för arrangemang som inte kostar pengar, varför vi vädjar till er som har tillgång till dator att använda formuläret, för att förenkla för de som har att hantera era anmälningar och låta de som inte har dator nyttja de alternativa vägarna att anmäla sig.

Alla betalningar innehåller ett s.k. OCR-nummer. Det är detta nummer som gör att din betalning registreras på rätt sätt. Använd därför det inbetalningskort som medföljer fakturan du får, alternativt ange OCR-numret om du betalar på annat sätt.

Vi kommer också att inför Swish för handel, vilket innebär att om du istället väljer att betala med Swish så får du automatiskt alla uppgifter i din Swich-app i mobiltelefonen och det enda du behöver göra är att godkänna betalningen. På så sätt underlättar vi också för den enskilde medlemmen som har Swish, vilket jag å det varmaste rekommenderar för användning.

Profilprodukter

Den nya kamratslipsen är under leverans och vi hoppas att den ska finnas tillgänglig till kavalleridagen, liksom kamratkepsen. Håll utkik i vår webbutik www.gardesbutiken.tictail.com

Vi håller också på att anskaffa kavajnålar med korslagda gevär och korslagda sablar.

Vi har också anskaffat en föreningssköld att använda som föreningens gåva.

På väg in är också föreningens förtjänstmedalj i guld, silver och brons som ska kunna utdelas för 30, 20 eller 10-årigt medlemskap, men också till välförtjänta gärningar för föreningen.

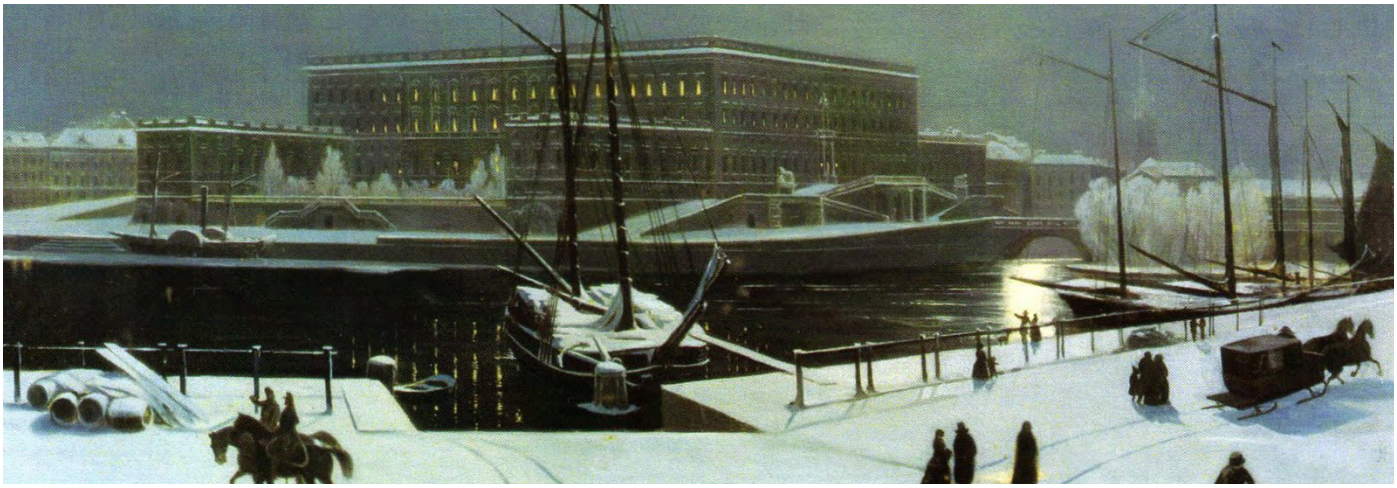
En fluga med samma mönster som slipsen kommer sannolikt också att anskaffas.

Förutom i webbutiken kan du anskaffa profilprodukterna vid våra större arrangemang som t.ex. julaftonsmottagningen i Riddarhuset. Ett antal fina sista-minuten-julklappar finns där att inhandla.

Leif Ölmeborg

Vi önskar alla en riktigt God Jul och ett Gott Nytt År!

Björn	Abrahamsson	Daniel	Isberg	Jan	Pallinder
Fredrik	Adelsköld	Mikael	Jansson	Carl-Åke	Palm
Anna-Lena	Alknert	Andreas	Johansson	Stig	Palm
Magnus	Almquist	Bertil	Johansson	Carl Magnus	Pontén
Erik	Alphonse	Tore	Johansson	Anders	Rexhammar
Urban	Andenius Skeppstedt	Bo	Jutner	Patrik	Råberg
Jörn	Beckmann	Johan	Kempff	Peter	Salomon
Carl-Gustaf	Bergenstråhle	Heléne	Kindström	Clarence	Seipel
Mikael	Boox	Kent	Kvist	Roger	Skanser
Zebulon	Carlander	Ulf Erik	Larsson	Carl Gösta	Skygge
Åke	Dahlborg	Staffan	Lind	Olle	Strid
Lars-Erik	Domäng	Peter J	Lind	Gunnar	Svärd
Kent	Edberg	Åke	Linderoth	Åke	Thunström
Anders	Ekström	Jens	Lindh	Thomas	Torkelsson
Urban	Forsberg	Paul	Liska	Anders	Wahlgren
Tony	Forsberg	Lars	Malmström	Nicke	Welin-Berger
Nils	Fransson	Christer	Manhusen	Henry	Wickström
Jonas	Fröberg	Lisa	Mobrand	Björn	Wickström
Ingvar	Fröberg	Aina	Münter	Tomas	Wikström
Thore	Gårmark	Jüri	Münter	Magnus	Wretman
Bengt	Gärde	Lars-Olof	Nilsson	Lars	Zetterberg
Sten	Göthberg	Mats	Norman	Jan	Åkerberg
Hans	Göthlin	Edgar	Nyström	Lars	Åkkerblom
Ingvar	Heed	Inger	Nyström	Kim	Åkerman
Ulf	Hilonen	Olof	Nyström	John	Åkermark
Lars	Holmqvist	Lars	Odrup	Karin	Ås Lindgren
Janne	Hultqvist	Anders	Olsson	Leif	Ölmeborg
				Jan	Östlund

Föreningen gratulerar!

90 år (1929)

6 juli	Carl-Gustaf Bergenstråhle
2 november	Lars Åkerblom

85 år (1934)

29 januari	Carl Gösta Skygge
9 februari	Kjell Palmqvist
4 september	Nicke Welin- Berger
7 december	Jörn Beckmann

80 år (1939)

7 januari	Leif Backlinger
2 maj	Lillemor Eklund
3 juni	Björn Ekstrand
22 juni	Stig Palm
15 oktober	Gustaf von Mentzer
18 november	Urban Östensson
25 november	John Åkermark

75 år (1944)

12 april	Aina Münter
7 maj	Leif Erkhoff
25 maj	Ulf Lindskog
15 juli	Anders Ekberg
22 juli	Jan Nilsson
14 oktober	Erik Zetterström

70 år (1949)

16 februari	Åke Thunström
19 mars	Per Gavelius
1 maj	Ulf Erik Larsson
11 juni	Anders Ljungberg
22 juni	Anders Rexhammar
28 juni	Siegfried de Joussineau
3 juli	Bertil Ternert
9 september	Lars-Erik Domäng
5 oktober	Göran Ludvigsson
6 oktober	Hans Andreasson

65 år (1954)

16 februari	Åke Arbrink
1 mars	Henrik Klackenberg
9 mars	Ulf Hilonen
21 april	Annica Jansson Östlund
3 maj	Sverker Göranson
2 oktober	Claes Bernhorn
25 november	Bengt Biörkman
14 december	Michael Mohr

60 år (1959)

4 april	Marie Forsberg
4 maj	Dan Lindbeck
19 maj	Anna-Lena Alknert
17 juni	Tony Forsberg
17 augusti	Marianne Kjellberg
29 augusti	Jan Guditz
8 september	Peter Ahlstedt
17 oktober	Fredrik Nord
11 november	Johan Stromstedt

55 år (1964)

17 januari	Anders Ahlner
26 januari	Cecilia Cederberg
16 februari	Tommy Hed
3 mars	Göran Hellgren
14 mars	Eva Ahlner
7 september	Christer Fredriksson
11 september	Hans Augustin
6 oktober	Marianne Tistam
6 oktober	Per Evringer
27 december	AnnKristin Staaf
31 december	Mats Ekvall

50 år (1969)

26 maj	Mikael Gidhagen
25 juni	Daniel Perry
31 juli	Jacob Tellgren
22 oktober	Bengt Kjellgren
7 november	Fredrik Svärd

Anders Ahlner - styrelseledamot

Anders Ahlner en Livgardist från grunden.

Efter genomfört min värnplikt som 15 månaders kompanibefälselev som KB skytte med bra utbildning och positiva erfarenheter var det inte ett svårt beslut att vid förfrågan söka anställning.

Väl hemkommen från Officershögskolan i Halmstad blev det tjänstgöring inom främst skytte men även pansarvärn och pionjärtjänst. Jag har fått förmånen att tjänstgöra på LG förberedande officerskurser och vara C Kompanibefälsskola viket många fått glädjas åt i sin utveckling.

Möjligheten att få följa sitt eget krigsförband började med plutonchef på 101. pansarvärnskompaniet för att efter Karlberg kliva in som stf kompch på det ärorika RJ, 2:a kompaniet på VJ Livgardesbrigadens första bataljon. Där fick jag möjligheten att vara med från grundutbildning, grundläggande krigsförbansövning samt som chef delta på FM övning Orkan.

Då VJ fick ökad förmåga genom tillförsel av stridsfordon 90 klev jag in i rollen som bataljonskvartermästare viöket var min befattning intill avveckling av VJ. Det var en fantastisk tid som att kvm att få vara med och se en stridsfordon 90-bataljon växa fram år efter år. På den tiden var VJ förrådsställd i ett bergrum med en mobiliseringstid på 24 timmar.

Efter avvecklingen av Livgardesbrigaden läste jag FM personalchefprogram på Försvarshögskolan och började min karriär inom personalområdet, först på G1. Då LG fick till uppgift att sätta upp FS 18 fick jag möjligheten att vara personalchef för efter hemrotation kliva in på den nyorganiserade Livbataljon som C S1.

Just nu är jag på bemanningsuppdrag på FM HR-centrum med samordning av processen för rekrytering av specialist-/reservofficerare.

En återblick - av Lars Lindblad

Dagarna innan utryckning och på bilden finns huvuddelen av ”Specialpluton” på Livkomp. Vår chef Olle Strid översta raden längst till vänster.

Juni 1974

Försommarkväll. Sol som strömmar ner genom den skira grönskan utanför Livkompaniets kasern. Det är tyst. Middagen är avklarad och för oss nyinryckta PBS-elever väntar kvällstjänst. De är en stunds rast – vila. Var och en övar på en av soldatens viktigaste förmågor; Att kunna vila när tillfälle ges. I en annan värld, inne i Stockholm har mina klasskamrater ”gubbskiva” inför den stundande studentexamen, men det är långt, långt borta och något jag bara ägnar en flyktig tanke, jag är ju inte längre student. Sedan fyra dagar är jag ”vigd vid soldathopen” och genomgår därmed också introduktionskursen i den ädla konsten att gilla läget.

Jag är 18 år. Fram tills detta ögonblick har jag spelat fotboll, alibipluggat, druckit mellanöl och varit kär. Ibland besvarat, oftast inte. Sedan fem dagar är jag Livgardist, eller rättare sagt, jag har vissa förutsättningar för att en gång i en oviss framtid kunna bli Livgardist. Den grundläggande ceremonin är avklarad. Jutesäcken, vaccinationerna, inventeringen, (”en skjorta grbrgr, håll upp!”), insikten om att tygmtrl inte är just det och tusen andra saker varav många redan blivit rutin. Jag har också, på mycket oklara grunder, blivit dagelev. Den instruktion jag fått är tämligen omfattande men inte omöjlig att följa, givet att jag sover blott två timmar per dygn. Kort och sammanfattningsvis är det på mig det mesta hänger. Kuppförsvaret, styrkebeskeden, städningen, släckningen, låsningen, sjukhärkets väl och ve samt att sent inryckande personal tas om hand. Just dessa ser forskande på den mässingsbricka jag bär om halsen och vissa försöker till och med inta enskild ställning när de kommer, sent om natten. Min upphöjda tjänsteställning är tillfällig, men det vet dessa olyckliga ännu inte om. Sergeant kommer jag inte att bli förrän efter utryckningen och då är jag 19 redan. Kanske också gammal och grå

Juli 1974

Vi högvaktstränar. Timme ut och timme in i gassande sol och i hällande regn. Befälet går i fyrskift och vi bara i ett skift. 07 – 22. Sergeanterna Anders Emanuelsson och Johan Rizell, kaptenerna Åkerman och Kempff, löjtnant Ihrén, fanjunkare Axlund och några till gör vad de kan för att disponenten, Nils Göran Staaf skall slippa ”skämmas ögonen ur sig inför hela världen uppe på slottet.” Vi provar ut uniformer, modell/ä. Tjockt, grovt tyg och pickelhuva i den 30-gradiga värmen tillsammans med ett Mausergevär på nästan fyra kilo gör att vi inte känner någon större samhörighet med smeknamnet ”Borggårdsbaletten” som vi fått höra användas om oss ibland. Allt går ändå som det skall till myriader av japanska turisters förtjusning och fyra timmar efter vaktavlösningen övar vi skyttegrupps framryckning vid Tranbygge. På kvällen slår Sverige Jugoslavien med 2-1 i VM på Rheinstadion i Düsseldorf. En majoritet av manskapet sover

då redan framför Tv:n i dagrummet.

September 1974

Solen strålar över I5 i Östersund. Vi utspisas motvilligt av en husmor som trollat med knäna eftersom måltidsbeställningen tyvärr inte nått henne. I solen mot väggen bakom matsalen gratulerar vi varandra till lyckan att få göra en fjällmarsch vid denna tid på året. Tre timmar senare möts vi av snöblandat regn vid Blåhammaren. Vi skall till Ljungdalen och allt är nytt och främmande för de flesta av oss. Ljuset och rymden gör något med oss. Vi tappar perspektivet, åtminstone till en början. En bergstopp som är målet för dagens etapp ser ut att ligga en halvtimme bort. Sex timmar senare, har vi fortfarande en halvtimme kvar. Vi sover så gott vi kan under hopknäppta tältdelar och äter va-käk. Inte mycket i vår framtoning påminner om den puts och studs vi hade på Slottet för länge, länge sedan. Vid Helags tar överstelöjtnant Max Skoglund emot.

”Ni ser för jävliga ut! Armfeldts karoliner såg eleganta ut i jämförelse och då har ni ändå bara gått apelsinstråket.” Vi skäms inte allt för mycket. Vi glädjer oss åt att ha upptäckt fotlapparnas välsignelse istället. Vi överlever, kommer till Ljungdalen, grillar korv och åker hem. I bussen svär vi på att aldrig sätta vår fot på ett fjäll igen. Ett löfte jag brutit många, många gånger sedan dess.

November 1974

Vi som skall utbildas till stabstroppchefer och kvartermästare har skickats till I14 i Gävle för

Uppställning vid Helags inför Övlt Max Skoglunds predikan

centraliserad utbildning. Bort från tryggheten i Granhammar och bort från närheten till hemmet. Nu har vi bara varandra och så småningom också bröder från I4 i Linköping, I11 i Växjö och så förstås bygdens söner från I14. Vi börjar inse att universums medelpunkt inte är belägen vid Svampen på Stureplan, det finns faktiskt människor som bor i Kvarnlyckan i Vassmolösa och de är häpnadsväckande lika oss.
Major Staaf kommer på besök. Den som minns honom kan föreställa sig den entré han gör på I14. Solglasögon, högblanka amerikanska fallskärmsjägarkängor och snaggad i motsats till vår kompanichef som var mild, långhårig och mest intresserad av beteendevetenskap. Mj Staaf vill inte använda sig av den lektionssal som bokats utan föredrar att sitta med oss på ett av logementen. Informellt. Han sitter på en stol uppe på bordet och vi på golvet i skräddarställning.
”Jag förstår att det inte kan vara så roligt att vara här tillsammans med beväpnade horder från landsbygden. Men snart är ni hemma igen, kom ihåg det.” Om detta skall ses som ett hot eller ett löfte diskuteras länge på kvällen.

Mars 1975

Hemma i Granhammar igen. Vi återknyter bekantskapen med våra kollegor på Sk/Pv och berättar hårresande historier om fältvaneveckor i Jädraås och terrängen runt Ockelbo. Snart upptäcker vi också att vi som varit på andra förband inte är riktigt så angelägna om att åka hem efter tjänstens slut som de som haft ständig nattpermission från regementet. Efter dagens slut trivs vi bra med varandras sällskap och lugnet på vår gamla lucka. Rihovsky påstår att vi håller på att bli institutionaliserade.
Vi placeras ut på de olika kompanierna för att där tjänstgöra i våra befattningar. Jag har tur och hamnar på 6. skkomp och hos Hans Mattson, han tillsammans med övrigt befäl hjälper mig att omsätta det jag lärt mig teoretiskt i praktiken. Han ställer krav, uppmuntrar, skäller, berömmer och lyssnar. En riktigt bra chef.
Här möter jag också dem som snart skall krigsplaceras i det kompani där jag skall komma att bli stabstroppchef under fyra KFÖ, tre SÖB och en mob-övning. Några av oss ljuger senare

för våra civila arbetsgivare om att vi sökt anstånd men fått avslag. Vem vill missa en återträff med gamla vänner på Vikbolandet?

Maj 1975

Ett av svenskans vackraste ord är ”bitterljuvt”. Vi står uppställda på H-plattan i civila kläder och väntar på att Kn Birger Johansson skall förvandla oss till de civilister våra kläder antyder att vi är. Vår skolchef lt Olle Strid, kan inte avhålla sig från att påpeka att vi egentligen bara är hemförlovade på obestämd tid. Bitterljuvt.
Vi går ut genom grinden vid kasernvakten. Några euforiska, andra bara lättade och så några som inte vet riktigt vad de skall känna. Vi kommer att sakna varandra, det vet vi. Ohlsson, Hjelm, Nordin, Wedmalm, Rytter, Thulin, Pasthy och alla de andra.
Väl hemma behöver vi dock inte vänta länge på en hälsning från regementet. En inkallelseorder till krigsförbandsövning kommer och jag stönar och jublar samtidigt.

September 1976

Det är alldeles tyst på kompaniexpeditionen som är inrymd i ett övergivet hus i Uppgården, Smara. Nyheten har just nått oss. Två av de soldater som bara för några timmar sedan ryckt in hos oss, besökt läkaren, sjukskrivits i hemmet och avhämtats för transport till stationen i Edsbro är döda. Den pltgb 903 som hämtade dem har gått av vägen. Det finns inget att säga. Inte ännu. Jag kommer på mig själv med att fundera på hur detta påverkar personalredovisningen. Jag vet att kod ”09” är till för de stupade men bestämmer mig för att vänta med allt detta. Min kompanichef, Berndt Gustafsson, håller en tyst minut och sedan tar vi itu med att förflytta oss till Väddö där vi skall anfalla ur marschgruppering. Björn Wickström är batch och berömmer oss efter anfallet. Belöningen blir att vi än en gång blir förkompani. Fk Sundström har en revolutionerande idé; För en gångs skull kan något annat kompani gå först och vi komma efter. Så blir det aldrig. Snart nog är vi där en soldat brukar vara, i väntan på nästa brådska.
Livet och lugnet återvänder, men vi har svårt att släppa tanken på två familjer där inget någonsin blir som vanligt igen.

Oktober 1985

Återigen mobiliserar vi ute på vår mobplats. En av våra skyttesoldater har gjort karriär inom den expanderande finansmarknaden och anländer till mobplatsen i bil, trots strikta order om motsatsen. Han har kamelhårsulster, skräddarsydd kostym från Götrich och loafers från Gucci. Sådana med tofsar på. Motvilligt äntrar han ladan där han skall utrustas. En halvtimme senare kommer han ut. Iförd m/59, nödtorftigt knäppt, med 14 gram grovsnus under läppen en AK4 i gående färdigställning och ropar;
”Eriksson! Vad är det som gäller?”
En av de bästa skyttesoldaterna i 1.plut. Samt mångmiljonär på värdepapper. Just där och då bara det förstnämnda.
Mycket är nytt för oss. IB66 har blivit IB77 och cyklarna har gått vidare mot okända öden. Vi är motoriserade och alla har sin plats i den militära kollektivtrafiken. Skytteplutonerna åker pltgb 20 och funderar på hur det kan anses vara modernt att transportera trupp utan splitterskydd. Ingen vet. Men skit i det – vi slipper ju tolka.

Oktober 2006

Tillbaka på regementet. Sedan något år tillbaka ingår jag i Sveagardesföreningens styrelse och nu skall föreningens 80-årsjubileum firas. Det är samma grindar som jag gick igenom för mer än 30 år sedan, men nu gör jag det i sällskap med min hustru, festklädd och som en del av en gemenskap. Sällskapet är celebert minst sagt. Bengt Selander, Sverker Göransson, Kim Åkerman, Inge Lihufvudh, Svante Borg, John Draken-

Matlagning i Ljungdalen. Blivande Kn Björn Ohlsson och Fk Wedmalm syns tydligt, den tredje mannen är okänd.

berg, Hans Mattsson, Olle Strid, Anders Ihrén tillsammans med uppvaktande vänner från såväl Norge som Danmark. Mina gamla grannar från GSII, Leif Ölmeborg och Göran Forsell är där. Likaså mannen som lärde mig köra bil på riktigt, Kjell Cronwall och många fler. Det är långt till ”Läskiga Skogen” och när orkestern spelar upp till dans blandas mässdräkter med aftonklänningar och strikta smokingar. Här finns nya och gamla vänner som oavsett inryckningsår delar både traditioner och erfarenheter.

September 2018

Landskrona är min nya hemstad. Vi sitter på uteserveringen nere vid Rådhustorget, Björn Ohlsson och jag, han har kört en lång omväg under en tjänsteresa för att kunna hälsa på. Björn som nog vet lika mycket om mig som jag själv gör. Minst. Det har gått 44 år sedan vi träffades för första gången där i kön till intendenturförrådet, så mycket av det vi vill ha sagt går fram utan ord. Vi talar om Per och om Mats, våra vapenbröder, men också om barn och barnbarn. Om livet som det blev. Vi tvingades ihop en gång i tiden, vi gjorde vårt bästa och vi knöt band som höll oss samman. Mycket är glömt, men glömskan är nödvändig ty att minnas allt skulle vara lika användbart som en karta i skala 1:1.
Alla våra upplevelser är ett stort, vitt marmorblock. Glömskan är de stycken och flisor som mejslas bort och ger kontur. Vi minns tillräckligt.

Så sitter vi där, två gamla Livgardister. Med goda minnen, med onda minnen och med den vänskap som för alltid kommer att binda oss samman. Och tiden är ingenting.

Vill du gå med i Livgardets kamratförening?

Gå in på www.livgardetskamratforening.se